Uproszczenie Wspólnej Polityki Rolnej

Podstawowym celem uproszczenia Wspólnej Polityki Rolnej jest wyeliminowanie zbędnych obciążeń nałożonych na beneficjentów WPR, uczestników rynków rolno-spożywczych oraz administracje krajów członkowskich UE. Proces uproszczenia realizowany jest na poziomie politycznym oraz technicznym.

Uproszczenie techniczne polega na przeglądzie aktów wykonawczych ustanawiających reguły administrowania mechanizmami WPR oraz istniejących procedur administracyjnych w celu identyfikacji nadmiernych obciążeń dla beneficjentów i administracji państwowych a następnie ich wyeliminowaniu poprzez opracowanie i wdrożenie propozycji ich uproszczenia. Obejmuje mechanizmy pierwszego oraz drugiego filara WPR, od momentu ustanowienia nowego mechanizmu do momentu jego końcowego rozliczenia.

Proces uproszczenia zapisów prawodawstwa rolnego został zapoczątkowany w 2005 roku *Komunikatem Komisji*[1] *do Rady*[2] *w sprawie uproszczenia i lepszych uregulowań prawnych („Better regulation")* zawierającym założenia dotyczące stworzenia rozporządzenia horyzontalnego. W wyniku tego procesu 21 sektorowych wspólnych organizacji rynków rolnych zostało scalonych *rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych*, co miało skutki związane m.in. z reorganizacją prac organów przygotowawczych Komisji (tj. Komitetów Zarządzających).

Obecna dyskusja dotycząca uproszczenia WPR jest ściśle związana z komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady *„Uproszczenie europejskiej WPR naszym wspólnym sukcesem"* opublikowanym w 2009 roku oraz zaproponowaną przez Komisję Europejską reformą Wspólnej Polityki Rolnej (pakiet 6 rozporządzeń – link), które stanowią podstawę dla dalszych działań związanych ze znoszeniem obciążeń administracyjnych.

Debata dotyczy wielu obszarów związanych z mechanizmami WPR. W ramach tej debaty, ARR opracowała liczne propozycje uproszczeniowe dotyczące

[1] Komisji Europejskiej
[2] Rady UE

m.in: procedur przywozu i wywozu w ramach handlu zagranicznego, interwencji na rynku zbóż, procedur kontroli na miejscu w ramach systemu kwotowania produkcji mleka, systemu kontroli oraz sprawozdawczości w programach „Szklanka mleka” i „Owoce w szkole”. Propozycje uproszczeń zgłoszono również w odniesieniu do mechanizmów promocji produktów rolnych.

Proces uproszczenia obejmuje również tzw. kwestie horyzontalne dotyczące ogólnych zasad administrowania mechanizmami WPR oraz procedury administracyjne obowiązujące w agencjach płatniczych. Dokonywany jest również przegląd legislacji pod kątem uproszczenia lub przeredagowania treści zapisów w rozporządzeniach oraz uchylenia przestarzałych aktów prawnych.

Dyskusja na temat uproszczenia WPR toczy się równolegle w Komisji Europejskiej w ramach posiedzeń Komitetów Zarządzających oraz Grupy Eksperckiej ds. Uproszczenia WPR, gdzie są prezentowane wyniki analiz obciążeń administracyjnych w poszczególnych obszarach WPR oraz propozycje uproszczeń WPR, a także na forum Rady UE i Parlamentu Europejskiego, które prowadzą dyskusję oraz przyjmują tzw. akty bazowe będące podstawą późniejszej realizacji mechanizmów WPR.

Intensywność dyskusji, zarówno na poziomie technicznym jak i politycznym oraz różnorodność podejmowanych kwestii związanych z przyszłym kształtem Wspólnej Polityki Rolnej spowodowała, że przed publikacją pakietu legislacyjnego dotyczącego WPR do roku 2020, Komisja Europejska, decyzją Komisarza Daciana Ciolosa, powołała grupę ekspercką ad hoc, składającą się z ekspertów z krajów UE, której zadaniem była dyskusja nad kluczowymi elementami projektowanych aktów prawnych ustanawiających WPR po roku 2013. W obradach Grupy, której spotkania odbyły się w I połowie roku 2011, wzięli udział również eksperci z Agencji Rynku Rolnego.

Wymiana poglądów dotycząca technicznych aspektów kształtu WPR po roku 2013 oraz uproszczenia toczy się również w trakcie różnego rodzaju spotkań eksperckich organizowanych przez kraje członkowskie UE, a także podczas Konferencji Dyrektorów Agencji Płatniczych UE odbywających się w ramach kolejnych Prezydencji. Konkluzje z Konferencji są prezentowane w ramach posiedzeń Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, jak również na forum Grupy Eksperckiej ds. Uproszczenia WPR.

Duży zakres tematyczny uproszczenia oraz konieczność stałej współpracy w tym zakresie powoduje, iż powstają także różnego rodzaju organizacje, w pracach których biorą udział eksperci z poszczególnych państw członkowskich. Taką organizacją jest np. Learning Network – sieć agencji płatniczych UE, do której należą agencje płatnicze oraz jednostki koordynujące z 15 państw członkowskich m.in. Polski, Belgii, Cypru, Danii, Francji i Wielkiej Brytanii, której celem jest dyskusja nad uproszczeniem oraz wdrożeniem przyszłej Wspólnej Polityki Rolnej. Efektem prac grupy są nowe rozwiązania dotyczące uproszczenia technicznego, które są omawiane następnie na forach Komisji Europejskiej oraz Rady UE i stanowią podstawę do zmiany istniejących bądź opracowania nowych przepisów prawnych.